

ΕΥΘΥΜΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 29 Ἀπριλίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 19

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΑΣΧΑ SUI GENERIS

Δεῦτε πάντες ἡμεῖς ὦ ἀδελφοί νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες... Ξανανηστεύσωμεν ἵνα καθαροὶ καὶ λευκοὶ σὰν ξεπλυμένο σπιοκόκκαλο γενόμενοι κληρονομήσωμε τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Πιστότες καὶ ἰβρελότα μὴ οἴξωμεν τὸ γὰρ κανόνι τοῦ Βενιζέλου τὴν πρέπουσαν ἐπισημότητα δέδοκε τῇ Ἀναστάσει.

Καὶ νῦν ἀλλήλους περιπτυσόμενοι ψάλλομεν ἐν κατανύξει τὸ ἰδιόμελον ἀναστάσιμον εἰς ἦχον κλ. Δ'.

Στιχ. Ἀναστήτω ὁ Λαὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς οἱ μισοῦντες αὐτόν. Πάσχα ἀγιὸν μὲ γαστέρα φουσκωμένη σὰν μπαλόκι ἀπὸ ἀέρα. Πάσχα μέγα, Πάσχα ἰησικὸν Πάσχα πανοβόσιον. Πάσχα πάντα ἀγιάζον πιστοὺς, Πάσχα ποὺ μᾶς βροῖσκει ὄλους τείρους σωστεύς. Πάσχα λυτρονλύπη καὶ μὲ σάπιου νταριοῦλιπῆτες. Πάσχα Βενιζέλο; ὁ λυτρωτῆς σπορολατοῦ καὶ γροῦρίας ὑπερασπιστής. Πάσχα ἄνοστον Πάσχα μέγα, Πάσχα τὸ καινὸν μὲ πῆτα κοιλιά καὶ μὲ στομάχι κενόν. Ὁ Πάσχα ἄνευ βίσεως σὰν τὴ δραχμὴ ξεβράκωτο. Πάσχα μαροῦλι δροσερὸ κουκί πρωτομαγιάτικο. Πάσχα ραδικοβλάσταρο ξυνίθρα καὶ φακὴ. Πάσχα μὲ τὴ στενὴ κοιλιά καὶ μὲ φαρδὺ βρακί.

Εἶτα ἀναγιγνώσκωμεν τὴν ἐξῆς εὐχὴν :

Ἄντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κρωφάγας, ψαρωφάγας πάσης λιχουδιάς καὶ ἀπὸ παντός τῆς ἀμαρτωλῆς ἡμῶν σαρκὸς διεγερτικόν, ἐνίσχυσον κοιλίαν καὶ ἔντερα ἡμῶν εἰς ἀντοχὴν τῆς καθαρτηρίου καὶ χριστιανικαῖας ταύτης διαίτης ἵνα παστρικοὶ γενόμενοι σὰν ξεπλυμένοι σκιμπέδες εἰσέλθωμεν εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραμίου καὶ Γακωβίου μετὰ αἴσιον τίναγμα τῶν πετάλων ἐφοδιασμένοι μὲ διαβατήριον ὑπογεγραμμένον καὶ σφραγισμένον ἀπὸ τῆν Βενιζελικὴν Φατρίαν.

Ἀπόλυσις καὶ κατάλυσις γροῦβας καὶ φακῆς
ΘΘ. Ν. ΜΑΓΕΡ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... ψάλλει ὁ παπᾶς ἀκέμα
— Χριστὸς ἀνέστη λέω κί' ἐγὼ ποὺ ἔσκασα ἕνα ἀγό.
καὶ τὴν φιλάω σὲ στέμα!
Γι' αὐτὸ φωνάζω σὲ Χριστὸ
— «Εὐχαριστῶ»!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἄ! μὴ μοῦ κάνεις ζαβολιά
γυνίκα σὸ θεὸ σου...
Θέλω σωστὴ νάσαι ἢ δουλειά...
Κράτα καλά τ' αὐγὸ σου.

Ἔτσι κοντά μου φέρε το
κ' ἐγὼ παληκαρία

κί' ὅπως κί' ἂν γίνεαι—ξέρε το—
εἶτε στραβὰ εἶτε ἴσια,
νά τὸ κρατήσεις, μιὰ φορὰ
τὸ στόχο δὲ θά χάσω
τὸ ξέρεῖς πὼς χτυπῶ γερὰ
καὶ πὼς θά σοῦ τὸ σπάσω.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΠΕΙΝΗΣ

Οἱ κ.κ. Δροσόπουλος, Τσουδερός καὶ ὁ νέος Ἰππευγὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότειναν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἰαπευθύνει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὸ κάτωθι διάγγελμα :

«Κάνε Διέ, οἰκονομία ὥσπου νὰ ξαναγεμίσουν τ' ἀδειανὰ μᾶς τὰ ταμεία, καὶ τὰ χρόνια νὰ γυρίσουν. Δὲς «φασούλι μὲ φασούλι πὼς γεμίζει τὸ σακκούλι».
Νὰ ποὺ ξέρεῖς τὸ οὐσοῦλι!..

«Τὴν πείνα ν' ἀψηφήσετε γιὰ νὰ διορθωθῶμε.
Ἡ ὄλοι νὰ ψεφθήσετε ἢ ὄλοι νὰ σωθῶμε!».

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΑΤΑ

Ἐλάδομεν εἰς Ἀθῆνας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«Τρίβολον Μυτιλήνην. Παρακαλῶ ἀνακοινώσατε Λεσβιακὸν Λαὸν ὅτι κατόπιν συστάσεως φιλιτάτου μοι ὑψηλοῦ συμπατριώτου σας καὶ ουνταξιδιῶτου μου, ἐπαρσημοφόρησα ἅπαντα Μυτιληναῖκά τέκνα, παραθερίζοντα εἰς ἀποικίαν μου Βελγικὸν Κόγκον. Stop Ἔχετε χαιρετίσματα ἀπὸ προῦστῆμενον παροικίας Νικολάκη Παγίδαν ὅστις μὲ παρεκάλεσε νὰ ἀσπασθῶ θερμοῦς τὸν κουμβάρον του κ. Ἀνδρέαν Γρηγορίου Ἀγιασώτην παρὰ τὸν πλάτανον Πόρτες. Ἀλμπέρτος Βασιλεὺς

ΟΠΑ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ΒΟΥΛΗ

Ἄπ' τὸ Σχολεῖον τοῦ Παινεῶ

Μὴ κάθεσαι καὶ χάνεσαι μὲ λόγια καὶ παρλάτες ἔχει νὰ δώσει; κόλλησε. Δὲν ἔχει; γύρνα πλάτες. Μὴ δίνεις προσοχὴ λοιπὸν ποτὲ στὰ λόγια τοῦτα. Ἄστους νὰ σκεῦζουν πίσω σου, καὶ βούτα, βούτα, βούτα!...

Κί' ἂν θέλεις τὴ συνείδησι νὰ ἰδεῖς τῶν φωνακλάδων, γιὰ πέταξ' ἕνα κόκκαλο, ἢ ἕνα δόξης κλάδον, καὶ σὲ κανένα παραλὴ φιλόδοξον καὶ ἄσημον γιὰ πέταξ' ἕνα δίπλωμα κί' ἕνα κουτσοπαράσημον, καὶ δόσε σὲνα ντενεκὲ τὸν τίτλο τοῦ ἱππότη, νὰ ἰδεῖς, μωρὲ ματάκια μου, τὸν πατριωτισμὸ του.

ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΜΕΓΑΛΟΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἰπὸ δος Μαρίας Γεωργιάδ

Βράδυξεν ἡ μεγάλη Πέμπτη καὶ δένω μόνη ἐν στεφάνι γιὰ νὰ τὸ πάγω τοῦ Χριστοῦ μὲ τὰ λευλούδια πεδχαν στείλει ἢ θεῖα κ' ἢ μάνα ἀνὸς ληστοῦ. Καὶ στήν περιφορὰ τὸ δράδου ἐπάνω σὲ συνοικισμὸ, εἰς τὸν δριζόντα ἐφάνη ἕνα στεφάνι σὲ στυρό.

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ «ΕΙΡΗΝΗ ΥΜΙΝ»

Ἐμέρουσι Λαμπρή,—γ' ἡ πιὸ πασ'ίμαδ(1) σκόλλι— τσ' ἰ γι' οὐ Μχαγήλους διαλογούντου σὰν τοῦ βῶδ. Κιρτένια ἰπουχὴ! Λαμπρὴ τσ' ἰ νὰ μὴ ἔχι κανένας μῆδι ἕνα ἀβγὸ νὰ πασκαλινώσ'. Ὅχι ποὺς κεραίντου τσ' ἰπουλὺ γιὰ τὸν ἱαφτόντ γιὰ ἵ ἦταν κουρμπιτλῆς μου(2) γιὰ τ' Μιλισ'νὴ τὴ γιναῖκαντ, ποῦνταν τσ' ἀγκαστρουμένη.

Δλεῖα εἶχι νὰ πιάσ' ἴσ'αμι ἕνα μῆνα τσ' ἰ δὲν εἶχι μῆδι μιὰν πινατάρα ἀ βγά' ἰ τοῦ μάτιντ. Σκέφτσ' ἡ, ξουνοσκεφτσ' ἡ, ἔσπασι τοῦ ξηρόντ, ἐ βιορίσι! Πῆριντεῦ ἀπόφασ'. Ἐ θὰ πασκαλινώσωμι καημένη Μιλισ'νὴ.

Μὰ μὴν τὰ πουλυλουγοῦμι πάτσι μισ'μέο. Τσ' ἀρχινήσαν πλιά γ' οἱ γιτόνσις νὰ βρανοῦν τ' ἀρνιά πὶ τοῦ φορόντ. Παγαίαν ἀνισκουμπουμένις τσ' ἰ καμαρουτές. Τσ' ἡγκις πλιά τοῦ Σουφλέλι νὰ λέγι σιὸ Μαργέλι.

— Τσὺ θκόμ, μουρὴ, εἶνι πιὸ καλουψ'μένου.

— Ἄμ τοῦ θκόμ, μουρὴ, ἦοπαζίν του φορόντ.

— Κακὸ σ'μάδ.

Νὰ τσ' ἡ γ' ἡ παρικόρ τ' Σουφουκλι τ' γείτουαντουν ποῦνταν χερόνια σ' ξινητιά, τσ' ἰ καζάντσι πουλλεὶ παράδις. Ἐνα ἀρνὶ ἀλάτσηρου μὲς τοῦ τσ' ἰ μί τ'ς πατάτις. Μουσκουβόλα τοῦ σ'κώσ.

Ἄπ' τοῦ παναθῦρ ποὺ τοῦδι γ' ἡ Μιλισ'νὴ τσ' ἰ δότσ'ινα γ' ἡ μουρουδιά ζαλίσ'τσ' ἰ.

Γι' οὐ Μχαγήλους, βλέποντας τ' Μιλισ'νὴ γλιουθυμμένι, ἔβριξίνα τσ' ἰ σ'νίφιρίνην κουμάτ.

— Τι ἔπαδες Μιλισ'νέλιμ;

— Ἐ βαστῶ πλιά, ὦ Μχαγήλου, θὰ τοῦ εἶξον τοῦ μουρὸ, μοῦ πάνι σ' Σουφουκλή νὰ γυραψ'ς κουμάτ γιὰ μουρουδιά.

Κατέβασι τοῦ μυαλόντ.

— Ἐλα Μιλισ'νὴ νὰ κάνουμι μιὰν πρὸβα.

Ἦβγαν μὲς τοῦ δρόμου τσ' ἰ γι' οὐ Μχαγήλους μ' ἕνα στυλιὰρ σιὸν χερ τσ' ἰ νῆγα τ' Μιλισ'νὴ.

— Στέκα, μουρὴ διαβὸλ κόρ! Λαμπριγιάτκου, μουρὴ, ποῦ τὸν εἶχισ τοῦ νεῦς τσ' ἔκαψις τ' ἀρνί;

Φτὴ μπροσιὰ, φτὸς πίσου φτάξαν μπροσινὰ σ' Σουφουκλή τοῦ σπιτ ὅς ἡμπινη γ' ἡ παρικόρ μὶ τοῦ τσ' ἰ μὲς τ'ν πόρτα τσ' ἰ μπλόχ'σι(3) τσ' ἡ Μιλισ'νὴ μέσα.

— Γλυτώσιτι μι βράδρωπ τσ' ἰ σκουτώνιμι!

Μπρόβαλι Σουφουκλῆς σ' ἰν οὐ ἔξοπειρε τσ' ἰ τι νὰ δεῖ! Μχαγήλους μὶ τοῦ στυλιὰρ φουβέρζι.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΣΥΝΑΦΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΒΟΥ	100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Α.	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	» 2
ΟΙ ΣΥΝΑΡΓΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κύριε Τρίβωλε,
Δε σ'ας φαίνεται πώς ο «έκπαι δευτικώς» πού δημοσίευσε την περασμένη βδομάδα μιὰ 'Ιησούτικη διατριβή γύρω στο σκάνδαλο του Χίμσον στο «Δημοκράτη» ήθελε εγούρισμα;

Δικός σας
Χταποδάς

Κύριε Διευθυντή,

Τόν αντίχριστον τόν Βενιζέλον πρέπει να τόν μαυρίσουμε όλιο στάς έκλογάς, διότι εμποδίζει τή λήρα να πάγει 21,000 δραχμές, δ-κόπτε έγω πού χρεωστούσα 20000, εσκόπευα να δώσω εις τόν τεκο-γλήφον μου μιὰ λίρα πού έχω να πάρω και ρέστα χίλιες δραχμές.

Β. Σοφοκλής

'Αγαπητέ «Τρίβωλε»,

Παρηκολούθησα τή μουσική βραδυά των μουσικών μας και θέλω να κάνω κριτική. Όλοι καλά παίζανε και ο κύριος Στέλιος έπίσης. Ένα κουσούρι μόνο είχε. Δέν είχε ξυρισμένο τó μουστάκι του, όπως άλλοτε, στον «Κήπο της Σελήνης». Και δέν ήτανε άσορτ! με τήν Εδρω-πατική μουσική πού έπαιζε.

Κριτικός

Φήλτατε «Τρίβωλε»

Πρότον άροτό όνά τó έσιον τις ήγίας σας και δέφτερων διατή δέν χαλούν της σκαλοσης στο καμ-παναριό της Μιτρώπολις και δέν τó διορθώνονται; Για να πέσει τήν 'Ανάστασι επάνω ής τó κε-φέλη των επισείμων, να βάλουν γνώσι;

Ένωρήτης

— Βγάλίτινα τ' σκρόφα όξου ε τήν θυμηρέψου.(4)

— Γιατί, οε Μχαγήλου; Τι ντάχιτι σαν πούνι μέρα;

— Μουρε Σουφουκλή, έκαψι τ' άρνι γ' ή ζαλιζμένι. Έν εινι για τ' άρνι άλλα για τού γιατί.

— Έλα μέσα τώρα να φάμι τ' άλλι ώρα τά λέτι. Έλα. Ειρήνη ύμιν.

Κάσαν στού σουφρά. 'Αμ έλα πάλι πούνταν άτιχους γι εϋ Μχα-γήλους! Μπρουσιάντ ειχι μό πα-τάτις, τσ'ι θυμουμένε πιάνι τού τα-ψ'ι τσ' βαργιγιουλουγιαζοντας τ' Μιλισ'νή ειπι:

- Να σ'χουεας του Σουφουκλή γιατί άμα σ' έπιανα θα σι στραμ-πεύλιζα ετσα!

Τσ'ι γύρεσι του κρηγιας άπ' τού μέρουσιντ.

Έδιετς πασκαλινώσαν μιὰ μουρ-φιά Μχαγήλους τσ' ή Μιλισ'νή.
ΚΟΨ

ΔΕΞΙΔΙΟΓΙΟ: 1. Έπίσημη. 2. 'Αλλά 3. Τρύπωσε. 4. Να τή σιέξω. Να τή φχαριστήσω. Τό ρ. θυμηρέω-ω=εϋαρε-τοδμαι, εϋχαριστεται ή ψυχή μου.

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Με τήν κιθάρα

Ήρθε ή ώρα να στο πα, μικρούλα μου, πώς σ' αγαπώ κι' ες είσαι και σουλάκι. Ρίξε μου ένα κοκκαλάκι άρνισιο και κανένα άδγό. Έίνε τó πιο θαματοργό φάρμακο στο λαρόγγι, ή πείνα σά σε σφίγγει.

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΝΝΗ

Νά χάλια και (1) πώς πέρνουνε οι Φράγκι ταις ειδήσεις
Κι' αν τούς συμφέρει (2) κα- [τοχάς
μξ; κάνουν δίχως κρίσεις (3)
Σάν πώιαναν για τού
Dourant (4) οι γάλλοι τά κλε- [μένα
Και σά σκασμένοι πλήρωσαν
εί Τούρκοι τά σπασμένα

Και τó κυρζάν σε μέρξ (5) [τρεί;

στην Πόλι καταφθάνει (6)
Τήν Ένωσι και Πρόοδο
μεγάλη σφιξι πιάνει (7)
Κι' άμέσως εις συμβούλιο
τούς προσετού; καλει
'Απόφασιν εκδίδει (8)
στρατός ν' αποσταλει
Κι' ό Βερβιρόσξς κι' ό
Τοργουδ να βάλουνε άτμό (9)
και μάθημα να δώσουν
στης Λέσβου τó λαό.

ΣΧΟΔΙΑ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ». 1 Παραλαί- πεται τó μόριον ανά. Ή φράσις θα έ- πραπε να ήτο αναί να πώς παίρνουνε». 'Αλλ' οι ποιηται και μέλιστα οι μεγά- λιοι δέν θυσιάζουν τήν άρμονίαν τού στίχου εις ένα άσημαντον λεξιθιον. 2 Έδώ δλέκομεν ότι ό ποιητής προπολε- μικός ειχε μυρισθει ότι τήν ευρωπαϊκήν διπλωματιαν διέκει τó συμφέρον και μό- νον. τó συμφέρον, πράγμα τó όποιον όλοι ήμεσι οι κοινι θνητοι μόλις μετά τήν συνθήκη της Λωζάννης άνταλήφθημεν. 3 Έίνε δυστύχημα ότι ό ποιητής δέν δέ- χεται να σχολιάσει ό ίδιος τó έργον του; διότι τοιουτοτρόπως πολλά σημεια, πολ- λαί φράσεις, θαυσιόχαστοι ασφαλώς ό- πως αυτή ειδικως κρίσεις, μάς μένουν άσφαεις προς δλάθην μας. 4 Ό Γάλλος άργολάβος της προκυμαίας Κων)πόλεως, ένα είδος Σακελλαροπούλου σαν να λέ- μα, τού όπολου τάς παραλόγους αξιώσεις δέν επλήρωσαν οι Τούρκοι και Έκαμαν οι Γάλλοι κατοχήν εις τά τελωναία της πόλεως μας για χατήρι του. 5 Δέν γρά- φει άμέρας; αλλά άμέρας». Άλλη χάρη έχει ή καθάρειυσσα και άλλη ή Διμοτι- κή. 6 Αυτός ό στίχος σατυρίζει τήν βρα- δύτητα των τουρκ. τηλεγραφείων. Φαντα- σθήτε έπειγον τηλεγράφημα να κάνει «τρείς μέρας» από δώ ως τήν Πόλη. 'Αλλ' εκείνο πού εινε έτι αξιοθαύραστον και άποδεικνύει τήν δύναμιν τού όφους τού ποιητού μας εινε τó ρήμα «κατα- φθάνει» πού εινε γεμύτο ειρωνεία. 7 Ή φράσις δέν πρέπει να εξηγηθαι κατά λέ- ξιν και με τήν σνήθη σημασίαν της. Αυτό άλλως τε άποδεικνύεται και από τó επόμενον χωρίον, πού λέγει ότι συνε- κάλεσαν άμέσως εις συμβούλιον τούς προσετούς. 'Αν συνάβαινε εκείνο πού βάζει ό νοός μας, θα έπρεπε τά μέλη της «Ένώσεως—Προόδου» να άπεσύνοντο κατά μόνας. 8 Προσέξατε τήν έκλογήν των λέξεων πού κέμει ό ποιητής. Δέν λέγει «λαμ- βάνει άπόφασιν» αλλά «εκδίδει» θέ- λων προφανώς να υποδηλώσει ότι ή από- φασις έπσβλήθη εις τó Κομητέον διαίως. 9. 'Αλλη αξιοθαύμαστος έκφρασις! «Νά βάλουνε άτμό» αντί να άποκλεύ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Σε Ταρτούφο

Ψωμί-τυρι τήν ήθική τήν ειχες κατεργάρη. Κι' όμως ήσούνα γάϊδαρος! Και τί; Δίχως σαμάρι!

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Γεμάτη από άκαταγόνιστα και κειστικώτατα έπιχειρήματα ή άπάντησις τού κ. Βενιζέλου εις τήν παραίτησιν τού κ. Παπανδρέου.
— «Μπορείς να χεις τις γνώμες σου για τις έκλογές.
— Όπως και γώ μπορώ να μην τις άκούω». — Και ό κ. Παπανδρέου έπαισθη. — Κάνει όμως άσχημα ό κ. Βενιζέλος. — "Αν δέν άκούσαι τήν γνώμη των... ειδικών έστω και μη ιδιων του, ποιόν θ' άκούσαι; — Τόν κ. Τσαλδάρην; — Πάμε χαθήκαμε! — Στο Διδασκαλείο μας πάλι ένεφα- νισθη άλλος διαφθορέας. — Ό κ. Παπανοϋτσος. — Κι' αυτός έκανε δυό τρία φεγγάρια στη Γερμανία. — Έβαλε τούς μαθητάς του και κά- εανε μιέ σκηνη άπ' τó πορνογραφικόν έργον τού Γκαίτε. — Τόν Φαουστ. — 'Αν δέν νητροπόμαστε θα παραθέτα- με μερικους στίχους από τή νύχτα της Βελπούργης. — Να σηκωθον οι τριχες τού άδούου Κοινοδ! — Μά τι κάνουν λοιπόν οι κέρβεροι της ήθικης; — Η Σταματάκης, Σαμάρας, Σγοβρος και Σία; — Τι κάνουν και σε μιλουν; — Ό θίασος Ρουγκέρη πρέπει να έγ- καταλείψει τó έδαφος μας έντός 24 ώ- ρων. — Διότι έδολοφώνησε τούς «Άριστο- κράτας» τού μεγάλου μας συγγραφώς κ. Δ. Δόντου. — Οι συμπολιται πού θα όποστηρίζουν τού λοιπού τούς δολοφόνους θέλουν σκό- τωμα. — Ό κ. Πλάτων Σταματάκης έγινε νούμερο έπιθεωρήσεως. — 'Ιθού τó σχετικόν διαστιχον: «Ή φραιότης ήγήκε άπ' τó Βαλάνη κ' ή ήθική από τó Σταματάκη». — Τό δέ θέατρον έσεισθη εκ θεμαλιων εις τó άκουσμα τού άσματος των άσμά- των της έπιθεωρήσεως.

Συνταγές του Γυμνασίου και του Παρθεναγωγείου

Πενόμκτος. 'Εάν πάσχετε ά- πτό πονόματων πηγαινετε εις τόν κ. 'Αχ. 'Αναναίδην και θα γίνετε καλά άμέσως.

Φαρυγγίτης. 'Εάν ύποφέρετε από φαρυγγίτιδα και σάς πειράζει ό κωνός, καπιζετε μόνο σιγαρέτ- τα Παπαστρίτου.

Βραδυγλωσία: Τó νόσημα θεραπεύεται εάν επαναλάβετε τρεις και ταχέως τó κάτωθι φάρμακον: «Πίς τού Κάστρου τρείς Τούρτες».

σων. Θέλει να ειπει ό συγγραφές ότι ό Τουρκικός Στόλος δέν ήτανε ποτέ έ- τοιμος να δράσει άλλ' έπρεπε προηγου- μένως να δαλειφωτά στα καζάνια, να κέ- νει άτμό και ύστερα να κινηθει. Ποίος ήμπερει να μη μείνει έκστατικός μπρο- στά σε τέτοια συμπύκνωσιν ιδεών και νο- ημάτων! Νομίζι κανεις ότι είναι γέλα συμπεκυνωμένον και χρειδίεται πολό άραιώμα διά να γίνει εύγιστον. Αυκού- μεθα διότι ό χήρος δέν μάς έπιτρέπει έ- κτενέστέρων άνάλυσιν τού μηνμειώδους ποιητικού και ιστορικού τούτου έργου τού διαπρεπούς συναργέτου μας.

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΟΝ ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΜΑΡΙΑΣ

«Δίαν πρώτων γυναίκας προς τó μνημα ήλθεν, λέγει Ιερών Εϋχγ γέλιον».

Ντεμέκ κι και εις 'Ανάστασιν Κυρίου ήμων 'Ιησοϋ Χριστού καρ!

πατρινησι δέξ- ιμις ως να λέ- γωμεν γυναικο- θόρυβος όψηρ- ξεν. Τό τοιοϋτον θέλει θά ειπει ότι άνευ γυνή, και 'Ανάστασις μπιλε δέν γίνε- ται. 'Ασκ όλοσόν γυναικειον φθ- λον, όπειον και νεκρούς ά-

νασταίνει τζάνιμ. Κύριος ήμων 'Ιησοϋς εθός ως καθώ; Μαρίαν ειδεν, μέγα έχάρη και άνεφώνηξεν.

— Ούλάν Μαρίκα σέντα μι μπουρουντάς ν τζάνιμ, ως να λέ- γωμεν και σϋ εδω είσαι; Καλώς έπειησεξ, έμα σακιν γιανάσμα ά... δηλονότι μη με έγγίξεις!

Μαρία να έγγίσι ήθελεν λάκιν 'Ιησοϋς άνεφώνηξεν εκ νέου εις άρ- χατικήν γλωσσα λέγων: — Μη μου άπτου!...

Τέτε Μαρία ήρχισε να τρέχει εις άγρό; και να έκφωνάζε. — Τόν ειζαμε με, τόν ειζαμε! — Ποιον ειδατε τζάνιμ, ήρθή- σιν μαθηται!

— 'Ιησόν ειζαμεν, άναστάντα εκ νεκρών... — 'Απάντησις μαθητών δέν ά- ναφέρεται εις Ιερών εδκγγέλιον.

Όμως εάν αξότιμος Γιοβνά- κης ήτ', ήθελε θά ειπει... — Ούλε γά... Και εις Γιοβνά- κη μνημα εβ:ω πως μιέ Μαρί- κα έρχόμενος, και Γιοβνάκης θί- γαντον θέλει θά καταπατήσει...

Καρ! κοκκου:θ ρούχ τουρ με, ως να λέγωμεν γυναικειά όσηή, πνεσην διδει, έμά σακιν εις αξιό- τιμος σύζυγός μου, μη αναγγειλε- τε τó τοιοϋτον...

«Χριστός άνίστη» και φέρτε ά- σπασμόν μου εις άπαντας Μαρίας!..

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- ΑΠ. ΣΙΦΝΑΙΟΥ. «Ή Γαλαντομία των Μυτιληναίων». Οικονομική μελέτη.
- Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Ή αναζήτησις της πατρίτης». Κοινωνιολογική μελέτη.
- Θ. ΒΙΝΙΚΙΟΥ. «Μαργαριτέρια και μαργαρίτες».
- Θ. ΔΕΦΚΙΑ. «Ό συνεργατισμός». Έκ- δους «Ταχυδρόμου».
- Γ. ΚΑΡΑΙΝΑΔΙΟΥ. «Πώς προλαμβά- νεται ή άγκυροσύνη». Ύγιεινολογική πραγματεία.
- Π. ΣΑΜΑΡΑ. «Ή σαχλαμάρα». Φι- λολογική μελέτη.
- Χ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. «Έρωξ, Τεθρισμός και κροίξ». Έκδους δελτιωμένη μετ' εικό- νων.
- ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΑΤΕΑΝ. «Τά παιδιά ή βάσις της εύτυχίας».
- ΧΡ. ΚΑΡΑΤΖΑ. «Οικονομική Έφο- ρεία και Κοσμοσυνομός».
- ΠΑ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ. «Ήσούτισμός».

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συναισθησμός)

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Κάποτε ο Ναστρεντίν Χότζας ενώ έδικάζε καθημένας εις τὸ ντι-βάνι, ἐπιχειρήσας νὰ ἀνασηκωθεί διὰ νὰ δοκίσει τὸν δικαζόμενον εις τὸ κεράνιον, ἔπαθε κάτι ποὺ τὸ ἤκουσαν καὶ τὸ ὠσφράνθησαν πάντες οἱ παριστάμενοι. Τὸ ἀση-μαντὸν καὶ φυσικὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γεγονός τοῦτο ἔκαμε τὸν Χότζαν νὰ ἐντραπεῖ τόσο ὥστε νὰ νομίσει διὰ δὲν τοῦ εἶνε πλέον ἐπιτετραμμένον νὰ ζῆσει εις τὸ χω-ριό του. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἐκ-κατρισθεῖ καὶ ἐρκίσθη νὰ μὴν ἐπα-νέλθει εις τὴν γενέτειραν πρὶν ἐ-κλείψαι ἡ γενεὰ ποὺ ἐγνώριζεν ἐξ αὐτηκοῦτος τὸ πάθημά του.

Μετὰ εἴκοσιν ἔτη, γέρον πλέον, ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθει, βέβαιος διὰ εἰ συμπατριῶται του οὐ μόνον δὲν θὰ ἐνεθυμοῦντο τὸ ἀτυχὲς ἐ-πεῖνο περιστατικὸν τῆς ζωῆς του ἀλλὰ καὶ οὐτε θὰ τὸν ἀνεγνώριζον πλέον.

Ὅταν ἐφθασεν εις τὰ πρόθυρα τοῦ χωρίου του συνήτησεν εἰς τὸ πη-γάδι μιὰ κοπέλλα ἕως εἴκοσι χρό-νῶν.

— Τίνος εἶσαι κοπέλα μου, τὴ ρώτησεν ὁ Χότζας.

- Τοῦ Μαχμεὺτ μπέη.
- Ζῆ ὁ πατέρας σου;
- Ὅχι, Πέθανε.
- Πότε;
- Δέκα χρόνια ὅστω' ἀπὸ τὴν (λογοκρισία) τοῦ Χότζα.

Χωρὶς νὰ ἀρθρώσει λέξιν ὁ Να-στρεντίν Χότζας γύρισε πίσω καὶ δὲν ξανακίνησε πιά εἰς τὸ χωριὸ του.

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- * «Καὶ πρὶν ποὺ σὲ φίλησα, γιὰ τὸ «Χριστὸς Ἀνάστης»;
- * «Ντράπου τον ενα ντραπου τον άλλο, δὲν ἔκανα παιδί με τον άντρα μου».
- * «Ὁ γάμος εἶνε σάκος, γαμά-τος φείδια κ' ενα χέλι. Ποῖος νὰ βάλει τὸ χέρι του;»

ΡΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- ΣΓ24Ρ7Σ= Βαθυστεχαστος σχο-λιαστής τοῦ Κνεὺτ Χάμσουν.
- 73682= Μέγας φορομπήχτης, ἐπι-κληθεὶς ἐσχάτως Οὐίλ-σον ὁ ἢνεώτερος.
- 897432615= Ἐπίσημος ἐνάγιος φίλος τοῦ Σεβασμιω-τάτου.

Νοιώματα (λογοκρίμενο)

Εἶμαι πρασινοκίτρινη καὶ εἰς τὴν κορφή σπασμένη. Γόφω-τριγύρω μὲ μαλλιά σὰ νύφη στολισμένη. (Μὰ τὸ κατακνέψ τ' λημοὺς ἐν εἴν' ἔργου κ' βάζι νούς.) Αῦσις: Ἠταροκουκουτζέλα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΗΡΑ- Σ'ΙΜ ΚΜΠΑ- ΡΙ Ε- ΝΑ ΧΛΙΑΡ- ΚΟΥ!

Θέλις γιὰ τὸν Πειραιῖα τώρα; Εἶνε ἕνα χουρεὶδὸ μινύλου γιὸ μινύλου τὸ' ἀπὶ τ' Χώρα τὸ' ἄ ρουτῆς, τὸ' ἀπὶ τ' ν' Ἄγιδά' οὐ «Ἐγγιτευσου ἔν εἶδα γὼ ἄλλου. Νὰ δεις, Τρεῖβουλι, καὶ ἐπιτέρεις ἀκκλησ'ές. Καὶ μαγαζήρις εὖν καζάρμησι! Τὸ' ἰ κατ στρατίς! καὶ χουρεὶδὸν εἴκουσ' γαδάρ φουετουμέν; ἔφηδ χουετάρ. Νὰ δεις τὸ' ἄνινα, τουκουμπλίια ἀραμπάδης, μονοικλέτις μι παγιάρβλια τὸ' ἰ τρουμπέτις ἰ πατιρντὶ φουνῆς βουγῆ καὶ θαρρεῖς σ'ἰέτι γ' ἡ γῆ ἰ Νὰ δεις γυναιτίς μαβρουμέτις τὸ' ἰ λαθὸς «ελανουμάτις. Νὰ δεις, γαρμπῆρὶ καὶ ἀχέιλια εὖν τὸ' βυτσάου! Καὶ δουντέλια μαγαζάρια! Ἄμ νευρεμέλια μυρουδάτι! Ἰχιμ καρὸς, καὶ οἱ πιάνη παλαβουμάς ἰ Σ'ἰῶντι, κινῶντι, ἔδιετς π' πλάλιου ν τὸ' θαρρεῖς π' οἱ γαργαλιου ν. Μόλατι τὸ' ἰ μὴν τὸ' μλάς ἰ Κόντιφι ἄ τεὺ δέσ' νταμλάς τὸ' Νηκουλέλι. Τὸ' ἰ γὼ θὰ πάθ' υ. Γὶ δμουρεφ γυναικα εἶνε μπιλῆς ἰ Μὲ τὸ' ἴβγα ρώτσα νὰ μάθου ἰ τὰ πὺ εἶνε τοὺ Μιτόχι τ' Ἄγιδά' οὐ τὸ' ἰ ποῖος τὸ' χί. ἦλιγα νὰν ἀκουθῆσου ἔγγιτ' ἰ μέσα τοῦν τρουβῆμ τὸ' ἰ νὰ πάγου ἄ δὼ τὴ θλιαμ. Ἐν ἔχι ἴπασ' ἰμ Μιτόχια μὲ εἶν χάνια γιὰ τὴ φώχια ἰ Ἐ εὖ! Κεῖμα στοῦ τὸ' ἰ φάλλι σας. Ἐν ἔχουμι μείς στοῦ χέλι σας. Μείς εἶμασι ἀκουστουλή, τὸ' ἰ ἀνητῶνι, μὰ ἀπ' τ' ἰς πῶ καλοῖ. Μὰ; εὖτὰ χάνια τὸ' μούντι οἱ σ' τγιάνι γ' οἱ γιουροῦκῆς τὸ' ἰ γὶ ἀτζγγάνι. Νάτ' ἰσαν! Νὰ δεις ἀνερίβια ἰ Ἄδδικάμο' γρόσ' ἰ οἱ καφέτις τὸ' ἰ κατὸ γρόσ' ἰ τ' ἀπίδια ἰ Θέλι νάχις ἴλις χαζανέδης γιὰ νὰ ζ' ἴγις μῆς τοῦν Πειραιῖα ἰ ἰθεὺ νὰ παῖς ἄ κατς παρέγια εὖ π' καθεύμασι, νὰ παῖς ἄ τραγδήγις γῆ καὶ χουρεψ' ἰς μὲ τ' ἰς Κανουεγνί! Γῆ ἰ καῖς ἄ φνέψ' ἰ καμιάν δρουρεφ! Θὰ καγιεῖς ... Ἐπαθέ τα τὸ' ἰ τὰ ζέρου ἰ Ἀόγιαξα νὰ ναταφῆρου μὲ καὶ μ' ἔγγιφει τὸ' ἰ νάλα. — Τὸ' θέλις; λέγουτ' ἰς τὸ' ἐπιμ εἶλα. Φτὴ μπρεδ, πῖσου τοῦ Μαμάνι τὸ' ἰ ἴμπαμι σ' ενα σ' ἀντάνι. Θέγιατρον ἴνιαν; καφινῆς; Ποῖος τοῦ ζέρ! Δυὸ τρεῖς γυνῆς χουρουπδουσαν μ' ενα ντεφ στοῦ πατέρ τὸ' ἰ νάαν κῆφ. Τὸ' ἰ ἀκουνάτου μὲ ζουρνάδης τὸ' ἰ νταβουλια τὸ' ἰ ταψ' ἰ παῖζαντον κατ' ἀραπάδης. Μὲ τὸ' ἰ κάτσαμι θουτῆμι ἐτὶ θὰ πάρου τὸ' ἰ τιορνῆμι. Κουβαρντάδσα γυναικα εἶπα. Τὸ' ἰ θὰ πῆ κανεῖς νάχι μοῖρα ἰ Οὐύλου τὰ παλάμνιαιτ' χτύπα τὸ' ἰ οὐλου ἀρχόνταν μῆς τ' ν μπανίρε τὸ' ἰ μῆς τ' ἰ ἀσπρα τὰ μισέλια σὰ λιχευῆτα τὰ μουκέλια. Θάργεις τρέτ' ἰ καὶ βρουντουσαν εὖν τ' ἰ ἀνοίγαν τὸ' ἰ πιτουσαν γ' οἱ φίλοι τὸ' ἰ ἀκ στοῦ νταβάνι τὸ' ἰ τρουμῆζαν τοῦ Μαμάνι. Τὰ πιοτὰ ἴνταν ξ' ἰνα τὸ' ἰ κῆφταν τ' ἰ μύτημ, τὸ' ἰ τὴ ψ' χῆμ ἀνάφταν.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Μεταξὺ ἐνὸς παπᾶ καὶ ἐνὸς πεισμέν-παπᾶ ὑπέρχει ἡ ἐξῆς δια-φορά: Ὁ πρῶτος εἶνε ἡ θ ι κ ὸ ς ἐνφ ὁ ἄλλος ἡ θ ι κ ο λ ο γ ο ς. § Οἱ παλιοὶ χριστιανοὶ νηστεύα-νε προκίριτικᾶ τῆ Μεγάλῃ Σαρα-κοστή. Οἱ σημερινοὶ ὑπεχρεωτικᾶ. § Ἐφ' ὅσον τὸ Πάσχα ἔχει σχέση μετὰ τὸ πάσκασμα, ποῦ δὲν ἔχει πιά σήμερα καμμιά σχέση μετὰ τὸ Πάσχα, ἐπιβάλλεται νὰ βρεθεῖ ἄλ-λο ὄνομα γιὰ τὴ Λαμπρή. § Ὅσο πιὸ θερμὸ εἶνε τὸ μπὸν-σερβίτιο ποῦ δίνει ὁ Βενιζέλος σ' ἕνα διωχμένον ὑπουργὸ του, τόσο περισσότερο τὸν συχαινεταὶ καὶ τὸν φοβᾶται. § Οἱ ἄβενιζελικοὶ ὑπουργοὶ καὶ ὅταν ἀκόμα ἡ Ἑλλάδα χάνε-ται δὲν σκέπτονται παρὰ ποιὸς εἶνε ὁ καταλληλότερος καιρὸς γιὰ τὴ διενέργεια ἐκλογῶν. § Ἐνα πεινασμένο κοπέδι δια-φέρει ἀπ' τὸν ἑλληνικὸ λαὸ κατὰ τὸ ὅτι τὸ πεινασμένο πρόβατο βε-λάζου ν.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ἈΝΔΡΩΝ

«Ἡ ἠθικὴ, θᾶ ἴτο ἀχρηστον πρᾶγμα, ἐὰν δὲν ἴτο προσδοφό-ρος ὁ; ἐπάγγελμα». (Ἄπὸ τὸ Συμπόσιον τοῦ Πλάτωνος) «Ὁ καλὸς παραγκιοζοπαίκτης δὲν πρέπει νὰ φαίνεται ὅταν παί-ζει». Βερναρδάκης «Ἐὰν δὲν ὑπῆρχαί φαγάνες τὸ λιμενικὸν ταμεῖον θὰ εἴχε χρή-ματα». Ν. Ζωγράφος «Οἱ καλὲ παιδαγωγοὶ δὲ γί-νωνται εἰς τὴν Γερμανίᾳ, ἀλλὰ γεν-νῶνται εἰς Ἄραβίνικα». Σιμάρας

Ἐπιγραφῆς

Ἐρισπωλιων εὖ Μώσχος. (Πωλεῖται βούβαλος τοῦ γάλακτος 52 θρ. ἢ ὁκᾶ). Παντοπωλείον «ἢ Κρουφτῆ». Ζητεῖται: πασχλινοῦ ἄρνι. Ζητεῖται: Φιλάνθρωπος. Ἄ-πυθουντέον εἴ; τὴν Φ.Ε.Μ. Ζητεῖται: Διατίμησις.

Ὁξ' ἰνα, ξέξ' ἰνα τζάμπα ἐν εἶνε ἰ Ἀχμέκίς, μὴν εἶσι Τίνι, πῖνι ἰ Τξένια λέγαντην τὴ γυναικα τ' ἰ ἔκανι ἢ καχπὲ γιὰ δέκα ἰ Ἐγγιψίμι, εἴ νηψάτην τὸ' ἰ μὲ τρέπου χάδψάτην. Μὰ εὖν ἴηταμι στοῦ πῖνι κῆφτ τὸ' ἰ πᾶς τ' ἰ γλύκα μ' ἀφίγι, ἰ ἴμιμ ποὺς πᾶ μπροῦ; νηροῦτξ. Εἴχι δμους κακὸ στοῦ νοῦτξ. Πᾶτ' ἰ τ' ἰ ἀκόμα παγαίνι. Κάτσα κάτσα μουναχῆσιμ τὸ' ἰ στοῦ τέλους πᾶγι ἰ βιδόσιμ. Ἐὰν ἴητι ἰ λουγαρισμὸς πᾶσιμι, κμᾶρι πιασεῖς! Ἄδικα φώναζε τὸ' ἰ τισῆσα ἰ Ἔνα ἴνταν τοῦ κατσευδιᾶρμου τὸ' ἰ μ' τ' ἀράξαν κουτξ' ἰ χλιάρημι! Ἐντρώψα ἴνταν τ' διαβδὲ ἢ κῆρ τὸ' ἰ μὲ πῆτξι μὲ τοῦ ζέρ!... Ἄρα σ' ἴησι Μαμάνι ξανακάνι στοῦ σ' ἀντάνι.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

«Ὁ Παῦλος δὲν ἴηθε σπῆτι. Εἴ-μαι ἀπλησιμῆν. Μήπω; εἶνε μα-ζύ σας;» Τηλεγράφησε ἡ γυναίκα τοῦ Παύλου εὖ πέντε φιληνάδες τῆς. Σὲ λίγο ἴηθεν ὁ σὺζυγος σπῖτι καὶ ὑστερα ἀπὸ λίγι, ὡρα φθάνουν πέντε ἀπαντήσεῖς τοῦ τηλεγραφή-ματος ποὺ εἴχε στείλει: «Ναί, ὁ Παῦλος περνᾶ τῆ βρα-δυὰ μαζί μας». * * * «Ἡ θεία.— Τὸ κέρδισε ἡ Μαρ-γαρίτα στῆ γιορτῆ ποὺ ἔγινε; ἢ Μαμά.— Τρεῖα βιβλία, τέσ-σερα μανδῆλια, καὶ τὴν ἴλαρά. * * * Ὁ δάσκαλος.— Πῶς λέγεται παιδί μου ἕνας ἄνθρωπος ποὺ φο-ροῦσε ράσο καὶ τῶβγαλε; Ὁ μαθητής.— Καθηγητῆς τῶν ἱερῶν, κύριε. * * * Ὁ Ἀχέπανς.— Πῶς εὐωδιάζου ν τὰ ἄσθη Ἄμερισουδα! ἢ Ἐκείνη.— Μουσκουβόλις τοῦ σ' κῶτιμ, Πίτυρ, (Πέτρο). * * * Ὁ ἀραβωνιαστικὸς.— Δὲν ἔχω τὸ θάρμος νὰ πῶ στοῦν μπασμᾶ σου γιὰ τὰ χρέη μου. ἢ ἀραβωνιαστικῆ.— Τὸ δειλοὶ ποὺ εἴσθε ἐσεῖς οἱ ἄνδρες ἰ Κ' ὁ μπασμᾶς δὲν ἔχει τὸ κουράγι ο νὰ σοῦ μιλήσει γιὰ τὰ δικὰ του χρέη! ἢ μητέρα.— Γιατὶ διαβάσεις αὐτὸ τὸ βιβλίον γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν; Ὁ γυιὸς.— Γιὰ νὰ δῶ ἂν μὲ ἀ-ναθρέψατε ὅπως πρέπει. * * *

Τ. Τ. Τ. Τ.

Δ)δα Γεωργαλά. Ἐδχαριστοῦμε γιὰ τὴ συνεργασία. Ἡ ἐπίθεσις κατὰ Μυρι-θήλη, ἠλλεῖψι χώρου ἀναβάλλεται. Δὲ φοβᾶστε δμὸς μὴν ἀνοῖξει τὸ χαλιναρὶ τοῦ Πάλι, σεις ἔξερατε νοικοκυρᾶ εἴστε. Καὶ μιὰ παρακλήση. Μὴ στάντετε τὰ γράμματα σας χωρὶς γραμματόσημο γι-ατι οἱ ἀγιογδῆτες τοῦ Ταχυδρομείου μᾶς παίρνουνε 2 δραχμῆς πρόστιμο γιὰ τὸ κα-θῆνα. Ἐκτός ἂν τὸ κανετε πρὸς τιμωρίαν μᾶς... Περραστικόν.— Τὸ διήγημά σας ἀξιο-πρόσεχτο γιὰ τὴν Πλωμαρτικὴν τοῦ δι-αλεκτο ἀπορρίπτεται ὡς πελώριον. Ζητη-σατέ το ἀπὸ τὸν κάλαθον τῶν ἀχρηστῶν ἢ τὸν ἀκουπιεῖάρην τῆς συνοικίας μου. ΚανΒ. Γ.— Ὁ Τίνις εὖς εὖχαριστεῖ. Τὰ καλὰ λόγια τῶν ἀρῶν γυνικῶν μὲ τὴν ἀδυναμίαν ποὺ τὶς ἔχει—τὸν συχινούδν πολὺ, πᾶρα πολὺ. Γενάκηνη.— Ἦκαὶ σωπέσατε; Δ)δα Αλ. Δ.— Μόνον ἕνα τατράστιχο ἀξίξι νὰ παραδοθεῖ εἰς τὴν ἀθανασίαν. Ἄς τὸ ἀπολασθῶν οἱ ἀναγινώσται μᾶς. «Ὅπως σφάζουνε τ' ἀρνῆκια οἱ ἐντρηθῆοι οἱ αἰμοθέροι σφάζ' ἰ καὶ τὰ κερτιτᾶκια ἕνα στρουμπουλό ἀγέριμ. Ποιὸ νᾶνε αὐτὸ τὸ χασαπᾶκι καὶ δὲν τὸ πῆραν μεροῦδιὰ διάφοροι ἐαίμοδὸρη-δοι ἰθαγενεῖς καὶ Κο' στανιάται. Κον Β. Ἄν.— (Ἐνταῦθα). Ὁ «Τίνις» εἶνε λαϊκὸς Ἀγισσωτικὸς τύπος, ἄθυ-ρόστατος πολλᾶκις μὰ καὶ συχαρμένους. Ἄν τὸ βάνεμα τῆ γλῶσσα σημερινῆ θὰ ἔχανε τὴν εἰλιπρῆσις του καὶ τὴ χέ-ρη του. Σκεφθῆτε καὶ θὰ δῆτε.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

«Ο κ. Ζαΐμης δίδων τὸ παράδειγμα πρὸς κατάθεσιν τῶν χρυσαφικῶν μας, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δραχμῆς κατέθεσεν εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τὴν... στωπὴν του.»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς συγχώνευσιν τῶν τριῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων μετὰ μακρὰν σκέψιν ἐπρότεινε τὴν ἴδρυσιν μιᾶς νέας θέσεως Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὑπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ὑπαχθούσιν αἱ συγχωνευθησόμεναι οἰκονομικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν τριῶν πολεμικῶν Ὑπουργείων ὡς ἔχουν σήμερα. Ἔχουμε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀντὶ οἰκονομίας μίαν Γ. Διεύθυνσιν παραπάνω μὲ τὰ παρακλάδια της.

ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Γονεῖς μαθητῶν μᾶς κατήγγειλαν ὅτι πρὸ ἡμερῶν ὁ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν κ. Πλ. Σταματάκης ἔκαμε τὴν ἐξῆς περίπτου διδασκαλίαν τὴν μὴ συμπεριλαμβανομένην ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐπίσημον κρατικὸν πρόγραμμα :

«Οἱ φοιτῶντες εἰς Ἱερατικὰς σχολὰς ὅπως εἶνε ἡ θεολογικὴ τῆς Χάλκης καὶ ἡ Ριζάρειος φοροῦν ράσον. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο εἶνε ὑποχρεωτικὸν μόνον ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ φοίτησις, ὅχι ὅμως καὶ μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν ἢ τὴν ἐκδιωξίν τῶν σπουδαστῶν ἀπὸ τῆς Σχολῆς. Προσέχετε, λοιπὸν, παιδιὰ μου, μὴν ἰδῆτε καμιά φορά κανένα τέτοιον ἄλλοτε ἱεροσπουδαστὴν καὶ τὸν ἀδικήσετε ἐκλαμβάνοντες αὐτὸν ὡς πιαμάν — παπᾶν, ὡς πράττειν πολλοὶ ἀνόητοι ἄνθρωποι καὶ κυρίως οἱ δημοσιογράφοι.»

Ἄς ἐξετάσει ὁ κ. Γυμνασιάρχης κατὰ πόσον ἀληθεύει ἡ καταγγελία καὶ ἄς ἐπαναφέρει τὸν ἀφηγησάμενον καθηγητὴν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν καὶ κυρίως εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ προγράμματος τῆς Πολιτείας ὕλης.

Στὸ Κατάστημα Βουδούρη. Γλυκὰ στέφανα ἀνθὴ γούρι.

Γλέντι, γάμο γιὰ βαφτίσια, ἔχετε ; Τραβάτε γιὰ κατὰ Κατάστημα **ΒΟΥΔΟΥΡΗ** καὶ **ΑΙΜΙΔΙΟΥ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟΥ** τὸ ξανακαινούριωμένο, — ποῦ στὶς νύφες φέρνει γούρικ' ἄντρα δίνει προκομμένο — στὴν πασίγνωστη **ΚΑΜΕΛΛΙΑ**. Σὰς σερβίρουνε μὲ γέλοια ρουχαλάκια καὶ στεφάνια ποῦ φοροῦν μὲ περηφάνια τὰ λεχούδια κ' οἱ γαμπροί. Καθὼς καὶ γιὰ τὴ λαμπρὰ τὰ πολιτικά τσευρέκια καὶ γλυκὰ ἀπ' τὰ ἀγνότερα ὀλιγά. Φτηνὰ ὄλα θὰ τὰ βρῆτε. Δοκιμάστε καὶ θὰ δῆτε.

«Σκιάχτρον» γιὰ τὴν ἀνηθικότητα

ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΗΝΟΠΟΛΕΜΟΣ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸ Ἴππιος ὅτι εἰς τὴν περιφέρειάν των ἤρξιεν ἓνας ἄγριος πετροπόλεμος μετὰ κτηνῶν καὶ ἀνθρώπων, διεκδικούτων «τὰ λίγα χορτάρια ποῦ ἔχουν μείνει στὴν ἐρημὴ αὐτῆ γῆ». Ὡς λέγει καὶ ὁ ποιητὴς! Οἱ τσομπαναραῖοι βλέποντας τὰ πειναλέα πλήθη τῶν ἀγροτῶν κατακλύζοντα τοὺς κάμπους καὶ τὰ βουνὰ μὲ τροβάδες καὶ καλάθια καὶ ἀνασκάπτοντα τὴν γῆν μὲ σουγιάδες καὶ φοβούμενοι θάνατον τῶν ποιμνίων των ἐκ πείνης βάλλουν διὰ σφενδονῶν ἐξ ἀποστάσεως κατὰ τῶν ραδικουσυλλεκτῶν, οἵτινες πτοηθέντες κατ' ἀρχὰς, ἤρξιαν τώρα νὰ ἀμύνωνται, χησιμοποιούντες τὰ αὐτὰ πολεμικὰ ὄπλα.

Οἱ χωρικοὶ φοβούνται μήπως μὲ τὰ πρόβατα συμμαχήσουν μετ' ὀλίγον καὶ τὰ γαϊδούρια καὶ διάφορα ἄλλα λακτίζοντα καὶ κρεατώνοντα τετράποδα, ὅποια ἡ θέσις των διπέδων ὑποζυγίων τοῦ Οἴκου μ. Ἐφόρου θὰ καταταεῖ εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος.

Δ Α Θ Ο Σ

«Ο κ. Βενιζέλος διέπραξε μίαν νέαν γκάφαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου συνεργάτου του, ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν. Ἄφοῦ ἀπεμάκρυνε τὸν Μαοῦν ὡς ἀνήθικον καὶ μιὰ πρὸ ἀπεφάσισιν νὰ διορίσει καθηγητὴν ὡς ἀντικαταστάτην τοῦ ἀνηθικοῦ ὑπουργοῦ, διατί δὲν διόρισεν ἓναν ἀπὸ τοῦ ἠθικολόγου καθηγητᾶς τοῦ Γυμνασίου μας ! Μὰ, αὐτὰ εἶνε τὰ θεμελιώδη καὶ ἀσυγχώρητα λάθη ποῦ κάνει ὁ Βενιζέλος.»

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Γενεύη. — Τὸ εκανόνι. Ἐλληνικὸ κλέφτικο τραγοῦδι.
Παρίσιοι. — Ἄχνεϊκὰ δὲν δίδονται. Ὁπερέτα.
Ἀθῆναι. — Ἡ «περισυλλογὴ» Φάρσα

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Ο ΨΥΛΟΣ ΚΙ' Ο ΚΟΡΙΟΣ

«Ο ψύλλος κι' ὁ κοριός σ' ἓνα λαγ[κάδι,
λογοφέραν ἓνα βράδυ,
κι' ὁ ψύλλος θυμωμένος πήδησε μ' [ὀρμὴ
πὰ σὲ μιᾶς γυναίκας τὸ κορμί.
Καὶ τὸν γυρεύει ἄδικα ὁ κοριός
ὅπου τὸν εἶχε χάσει
μὲς σὲ λαγκάδια ποταμοῦς
βουνά κι' ἀγρία δάση.
Τέλος ἀρταμωθήκανε
σὲ δροσερὸ ἓνα ἀμπέλι
κ' ἔγιναν πάλι φίλοι.
Κι' ὄλουχητὶς τριγούσανε
ρῶγες ἀπὸ σταφύλι
ὀλόγλυκες σὲ μέλι.
Καὶ λέει στὸ ψύλλον ὁ κοριός
ξανά νὰ μὴν πηδήσει
γιατὶ ἂν ξυπνήσει τὴν κυρὰ
θὰ τοὺς νυχοστακίσει.»

ΟΝΙΑΣ ΣΑΠΡΙΤΣΙΑΝ

ΑΝΑΡΜΟΣΤΟΙ ΣΚΗΝΑΙ

Μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι τὴν περασμένη Κυριακὴν, ἐνῶ ἐκήρυττεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τοῦ Ἀγ. Συμεῶν τὸν θεῖον λόγον, ὁ καθηγητὴς τῶν ἱερῶν κ. Πλ. Σταματάκης, φορῶν τὸ καθιερωμένον ράσον τοῦ κηρύγματος, ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ χριστιανῶν διὰ τῆς φράσεως : «Βγάλε το ράσον !» Στιγματίζομεν τὴν ἀνάρμοστον ταύτην διαγωγὴν τῶν χριστιανῶν ἐν τῷ ναῷ καὶ διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Πλ. Σταματάκη καθυβρίσθη ὁ ἱεροκήρυξ, ἀλλὰ καὶ ἐπειδή τὸ τοιοῦτον ἀντιβαίνει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ εὐπύκτου : «Ὅ,τι ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιήσατε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ πράττετε.»

ΤΥΦΛΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ε.Θ.Ε. διάφοροι ὄραται κυρία τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσαι ἄλλας ἀσχολίας σοβαροτέρας καὶ ἀδυνατῶσαι νὰ παραμύθουν, ἐνεπιστεύθησαν ἐν λευκῷ τὴν γνώμην των καὶ τὴν ψῆφον των εὐνοχῶς μόνον εἰς τὸν κ. Πετρόπουλον. Τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἔσκασαν ἀπὸ τὴ ζήλεια των.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ Ι ΙΤΑ

«Ὅσα ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί. Τὸ ρητὸν ταιριάζει καὶ διὰ τινὰς ἠθικολόγους καθηγητᾶς τοῦ Γυμνασίου.
Ὁ Χιλιαστής

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

Ἄρνάκι φούρνου
Σφάζετε τὸ ἀρνάκι σας ἢ ἄλλειψι τοιοῦτου τὸ σκυλάκι σας ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸ γατάκι σας. Τὸ γδέρνετε καὶ τὸ παραμερίζετε μὲ παχιὰ κυβερνητικὰ λόγια. Ἄντι δουτύρου ρίπτετε 100 δράμια περισυλλογὴν μάρκας Βερβερέσου καὶ τὸ ἀλατίζετε μὲ ὀλίγον ἄλλας θ. Βινικίου καὶ τὸ στέλνετε στὸ φούρνο.

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Κατὰ τὴν παράστασιν «Μιά μετρία—τρεῖς» ἀκατάλληλον καὶ διὰ Δεσποινίδας καὶ διὰ Κυρίας, διεκρίθησαν τρεῖς κυραὶ ἐκ τῆς ὑπαίθρου καὶ τῆς πόλεως αἱ ἐξῆς : Φανὴ Β. Σ., Φιφὴ Γ. Κ. καὶ Μαριάνθη Γ. Κ.

Ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἀνωτέρω Κυριῶν, εἰς συντάκτην μαζ. ζητήσαντα τὰς ἐκ τῆς παραστάσεως ἐντυπώσεις τῆς εὐηρεστήθη νὰ ἀπαντήσῃ :

«Ἐγὼ προσωπικῶς, πρὸ δλην τὴν ἀηδίαν ποῦ ἐδοκίμασεν, εἶμαι ἐνθουσιασμένη διότι μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω τὴν παιδείαν τῶν καταλλήλων διὰ τοῦ ἀνδρας θεαμάτων. Δὲν ντρέπονται οἱ συλαμένοι !»

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΣΙΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

Πληροφροῦμεθα ὅτι ὅχι καὶ πολὺ νεαρός, νεοὺπανθρος συμπολίτης μας προσκαθὼν ματαίως ἀπὸ ἐξαμήνου νὰ δικαιωνεῖ τὸ εἶδος του καὶ τὸ ἐνδοξὸν λαδεμπορικὸν, κενηγετικὸν καὶ χορευτικὸν του ὄνομα, ἀποχαιρέτῃ καθὲ πρῶτῳ ἀπερχόμενος τῆς οἰκίας του τὴν στεῖραν σύζυγόν του μὲ τὸ σιερετότυπον παρέπονον :

«Ἄν εἶχαμ παιδιὰ δὲ θὰ ἔμενες μόνη ἐως ὅτου ἐπιστρέψω, ἀγάπη μου!»

Ὁ «Τριβόλος» ἐπιθυμῶν νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀπαρηγόρητον σύζυγον, τὸν συμβουλεύει νὰ ζητήσῃ τὴν συνταγὴν τῆς τεκνοποιίας ἀπὸ ἄλλου ὁμηλικίας του, τῶν ὁποίων αἱ προσπάθειαι ἐκαρποφόρησαν παρ' ἑλπίδα καὶ ἀγνωστον πῶς.

ΟΙ ΓΑΜΠΡΟΙ

Μὴ ἐμπιστευόμενοι πλέον εἰς τὰς φωτογραφίας τῶν ὑποψηφίων νυμφῶν εἰ κερέλπιδες ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς, ἐφ' ὅτου τὰ ἑλληνικὰ φωτογραφεῖα ἤρξιαν νὰ παράγουν μόνον ὄρατας, ἐναύλωσαν ἐτιμόπλακα καὶ κατήλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἓνα συγκρίνοντα τὰ πρωτότυπα μὲ τὰς ὑπὸ τῶν φωτογράφων ἱστορημένας ὄρατας μωρὰς παρθένους.

ΚΑΤΑΘΕΣΑΤΕ ΤΟ ΑΞΙΩΜΑ

Πληροφροῦμεθα ὅτι ὁ συμπολίτης δικηγόρος κ. Χαράλομπος Ἄντωνίου πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Τουρισμοῦ Ἀγιάσσου ἐπισκευθεῖς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ ζητήσας παρ' αὐτοῦ ἐνίσχυσιν εἰτε δημοτικῆν εἰτε ἀτομικὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν φοιτητῶν ἐν Ἀγιάσῳ λαβὼν δὲ τὴν ἠκιστα ἐδγνικὴν ἀπάντησιν «Ὑγι ρὲ μουρὸ! Ἐξέρς τί λὲς !» ἐβλέπεν εἰς τὴν θέσιν του τὸν ἀσχημονήσαντα Δημοτικὸν μας ἀρχοντα διὰ τῆς ἐξῆς βρυσσημάντου καὶ ἐπιγραμματικῆς φράσεως :

«Ἔχετε καθήκον νὰ μὲ συνδράμειτε εἰς τὸ ὄψηλόν τουριστικὸν ἔργον μου. Ἄλλως παρεχωρήσατε τὴν θέσιν σας εἰς ἄλλους προθυμότερους καὶ ἱκανότερους.»

Εἰς ταῦτα ὁ κ. Δήμαρχος ἀπήντησεν : «Σκέτουνι παλαβοὶ κλέρουνι τζιριμέ.»

Καὶ οὕτω τὸ ἐπεισόδιον ἐθεωρήθη λήξαν.